

Mooie zinnen

Wees jezelf er zijn al zoveel anderen.

als je naast je schoenen loopt krijg je vieze voeten.

Wat de een niet begrijpt, snapt de ander niet.

Zoek nooit je geluk, want dan zoek je je een ongeluk.

Bij ons op het werk is iedereen gelijk, alleen de salarissen verschillen.

Dus je bent met de auto naar de sportschool gekomen om op een fiets te zitten.

Als de haan niet kraait voor het avondrood, dan gaat het regenen of is de haan dood.

Een boer is een scheet die de weg naar je reet niet weet.

Je hoeft niet steeds de zelfde fouten te maken, er is keuze genoeg.

Ik slaap slecht maar daar lig ik niet wakker van.

Een best vriend is als een klavertje vier, moeilijk te vinden en geluk als je er een hebt.

Als ik gemakker wil horen koop ik wel een geit.

Ik ben niet perfect wat is daar mis mee.

Als fietsen zo gezond is waarom eet je dan niet meer fiets.

Mijn huwelijk is net een sprookje, iedere avond als ik thuis kom zit die heks op de bank.

Perrongeluk is de trein net op tijd.

Ik ben niet lui, ik ben extreem gemotiveerd om niks te doen.

Een knuffel is een glimlach met armen.

Volg je hart want dat klopt.

Liefde is de moeilijkste puzzel die er is, en toch bestaat het maar uit twee stukjes.

Ik ben niet dik, ik ben te breed voor mijn lengte.

Marloes Peeters (Intro)

Tijdens de Voorjaarsvakantie kwamen we een stukje in BN/DeStem tegen over Marloes Peeters. Het luidde als volgt: "De uit Roosendaal afkomstige dr. Marloes Peeters – oud-leerlinge van het Gertrudiscollege (examen Gymnasium 2004) én oud-redactielid van "GertrudisGeluid" 30 jaar, docente chemische biologie aan de Universiteit van Manchester, presenteert op 13 maart in het Britse Parlement haar onderzoek naar sensoren waarmee patiënten gescreend worden op gevaarlijke resistente bacteriën.

Het gaat hier om de prestigieuze wedstrijd 'Stem for Britain' voor jonge wetenschappers in het House of Commons, waarbij Peeters het op gaat nemen tegen tientallen vakgenoten. Zij is hiervoor geselecteerd uit een lijst van honderden kandidaten."

Je snapt dat we als redactie gelijk contact opnamen met Marloes. Ze reageerde heel enthousiast! Omdat ze vlak vóór de wedstrijd zat mochten we een aantal interviewvragen opsturen; die zou ze zo snel mogelijk proberen te beantwoorden. Ook zou ze proberen foto's te maken van de wedstrijd ('Stem4Britain').

Hieronder de reactie van Marloes. Het spreekt voor zich dat wij als school (én redactie!!!) natuurlijk súper trots zijn op haar geweldige prestatie!!! Petje af! Met spanning wachten we af tot we misschien jouw prestatie in de toekomst voorbij zien komen.

De reactie van Marloes:

"Ik heb niet de uiteindelijke prijs gewonnen maar zat wel bij de beste 30 posters binnen Chemie – toch een mooie prestatie. Helaas was het niet toegestaan om foto's te maken in het parlement, het enige wat ik heb kunnen zien was een lok haar van Boris Johnson die net over de gang liep (gelukkig valt dat goed op).

Ik heb twee foto's bijgevoegd van de wedstrijd zelf en een paar anderen van mijn onderzoeksgroep (momenteel 11 studenten, 6 bachelor en 5 master/ PhD)/werk, wij doen veel van die outreach activiteiten. De vrouw met de gestreepte outfit is Lucy Powell, parlamentslid afkomstig uit Manchester met een degree in Chemie in Oxford. Hierna ga ik waarschijnlijk naar een aantal lezingen in London in juli en heb een aanvraag gedaan om in november een week lang een parlamentslid/overheidsofficial te schaduwen.

Als je nog vragen hebt hoor ik het wel!

Groetjes, Marloes

P.S. Een foto is mijn set up waarmee ik temperatuur meet om de bacterie concentratie te bepalen en andere zijn elektroden die wij hier gebruiken, deze zijn volledig van plastic."

Interview: Dr. Marloes Peeters

U doceert chemische biologie aan de Universiteit van Manchester; in hoeverre ligt daarvan de basis op het Gertrudiscollege?

Ik ben assistant professor bij Manchester Metropolitan University – ik geef ongeveer 8 uur per week les en de rest besteed ik aan onderzoek. Dat maakt het een interessante mix en het is moeilijk om mijn tijd in te delen, maar het grootste voordeel voor de studenten is dat het laatste en meest relevante onderzoek in de lessen verwerkt wordt. Een van mijn collega's heeft bijvoorbeeld met Ben Feringa gewerkt (Nederlandse winnaar Nobelprijs in scheikunde 2016) en heeft haar werk in Groningen met de studenten besproken. Op het Gertrudis heb ik een goede basis gekregen voor mijn verdere studie. Daarnaast is de helft van je werk als wetenschapper om je onderzoek te 'verkopen', het schrijven bij de schoolkrant heeft daar zeker aan bijgedragen!

Met welk vakkenpakket heeft u destijds op het Gertrudis examen gedaan en kunt u kort beschrijven wat u daarna allemaal gedaan heeft?

Ik heb het profiel 'Natuur & Gezondheid' gedaan, met als extra vakken Economie, Latijn, LOII en scheikunde 2. Scheikunde 2 was belangrijk omdat ik daarna Scheikundige Technologie in Eindhoven ben gaan studeren. Een erg goede keuze achteraf; ingenieur is een erg praktische studie en je wordt getraind om problemen op te lossen. Daarnaast waren er volop mogelijkheden om je internationaal te ontwikkelen en ik heb onder andere een stage in Brazilië gedaan. Vervolgens ben ik de academische wereld ingerold en ben ik gepromoveerd in Hasselt (België), gevolgd door postdoctoraal werk in London en sinds 2015 heb ik mijn eigen onderzoeksgroep in Manchester.

Welke kennis/vaardigheden heeft u tijdens uw middelbare schooltijd geleerd die later nog waardevol bleken? Dus: welke dingen hebben wij nodig om zo ver te komen als u?

Initiatief nemen en vanalles aanpakken, je hoeft je niet in een specifiek ding te specialiseren – ik ben gegaan van een studie van ingenieur, naar hardcore scheikunde in Londen en op dit moment geef ik les in de 'biologische' tak. Als wetenschapper zijn internationale contacten erg belangrijk en ik reis vrij veel. Gek maar waar, in mijn carrière

heb ik veel gehad aan de talen die ik spreek, het is toch makkelijker contacten leggen als je in ieder geval probeert iemand in zijn moedertaal aan te spreken (zoals in Brazilië).

Van onze eindredacteur dhr. Reijnders hoorden we dat u destijds ook een enthousiast redactielid was van de schoolkrant. Weet u nog leuke anekdotes uit die tijd (mag ook van de school zelf zijn)?

Het interview wat me het beste is bijgebleven was met Michael Boogerd (de wielrenner) – in het echt toch vrij klein! Beste ervaring tijdens het Gertrudis was waarschijnlijk de studiereis naar Rome. Heel zelden slaapwandelen ik, maar tijdens de reis liep ik door de hele kamer heen en viel uiteindelijk in de badkamer in slaap.

Van welke docent heeft u destijds het meeste geleerd en waarom?

Een vrouw die er altijd glamorous uitzag, een passie voor de taal had en niet op haar mondje gevallen was Mevr. I. Gijzen van Latijn. In mijn ingenieursstudie tijdens de mannen is het niet altijd even makkelijk en ik weet nu ik zelf lesgeef hoe belangrijk het is om sterke vrouwen als rolmodel te hebben.

Uw onderzoek naar 'sensoren waarmee patiënten kunnen worden gescreend op gevaarlijke resistente bacteriën' is enorm actueel en van groot maatschappelijk belang! Kunt u (in het kort!) uitleggen hoe u hiertoe gekomen bent?

Het is een erg actueel onderwerp – ik heb vorig jaar een documentaire gezien over de hoeveelheid antibiotica die we door ons voedsel (zoals melk, water en vlees) binnenkrijgen. Dit draagt bij aan de snellere ontwikkeling van resistente bacteriën en het zou zomaar kunnen dat we over een aantal jaar simpele infecties niet meer kunnen behandelen met traditionele antibiotica.

Melk wordt streng gecontroleerd maar er is geen richtlijn voor de hoeveelheid antibiotica in kraanwater. Het is slechts een kwestie van tijd voordat die wetgeving van komt en voor die tijd hebben wij hopelijk een sensor ontwikkeld.

Was het uw eigen initiatief of dat van de Universiteit (of een andere instantie) dat u deel gaat nemen aan de “Stem for Britain”? (wat ook de uitslag wordt; het Gertrudiscollege – en dus óók de redactie! - is bijzonder trots op u als oud-leerling dat u dit heeft weten te bereiken).

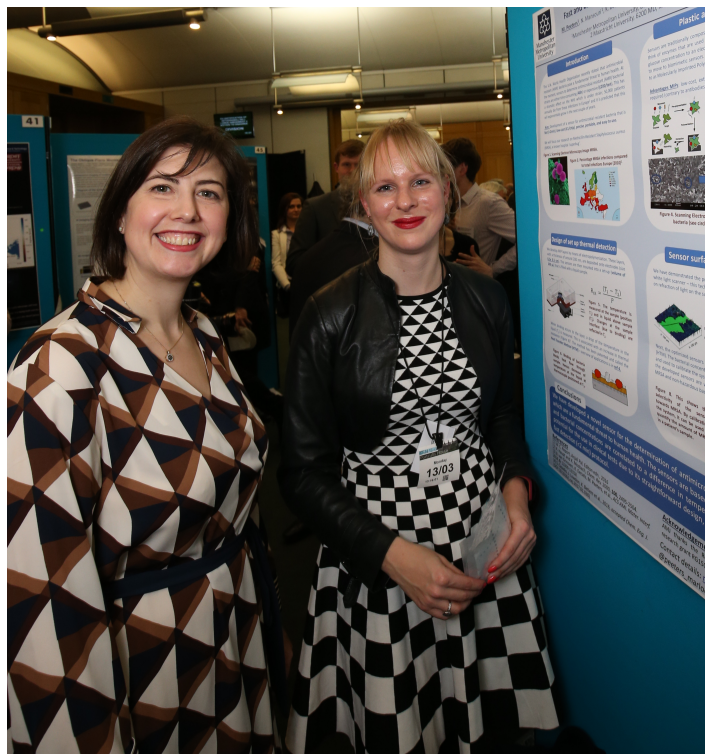
Mijn baas heeft me hiervoor opgegeven, hij heeft ook een aanbevelingsbrief moeten schrijven.

Hoe schat u uw kansen in?

Er zijn nog honderd andere posters in mijn categorie – maar het zal zeker een onvergetelijke ervaring zijn. Daarnaast zijn we ook allemaal uitgenodigd bij de lokale parlamentsafdeling (in mijn geval in Manchester).

Komt u nog wel eens naar Roosendaal en bekijkt u via de internetsite nog wel eens het Gertrudiscollege?

Ik moet eerlijk toegeven dat ik al jaren niet meer op de site heb gekeken... maar ik kom regelmatig, waarschijnlijk om de 6 weken, terug naar Roosendaal. Om familie te bezoeken, vriendinnen van het Gertrudiscollege en ik

werk ook veel samen met de Universiteiten van Maastricht en Antwerpen.

Welk advies zou u de leerlingen van nu willen meegeven om goed te beginnen aan hun volwassen leven op de universiteit en later in een baan?

Doe een aantal meeloopdagen voordat je je studie kiest. Daarna: doe vooral wat je leuk vindt en wees niet bang om een andere richting in te slaan. Om te beslissen wat ik na mijn

studie ging doen was mijn stage erg belangrijk, daar heb je pas echt de kans om te ervaren hoe het werk in een bedrijf is.

Is een goede carrière een kwestie van geluk of een kwestie van keihard doorwerken?

Allebei – je moet er hard voor werken maar ook het geluk hebben dat de juiste aanbieding/baan er op het juiste moment is.

Heeft u zelf nog aanvullingen of dingen die u kwijt wilt?

Ik heb mijn eigen website (www.marloespeeters.nl) waar meer informatie te vinden is. Veel mensen denken aan een hoogleraar aan de Universiteit aan een oudere man die in een achterafzaaltje in een witte labjas werkt. Het is dan ook vaak een schok als ze mij, of mijn collega's, ontmoeten. In Nederland hebben we veel jong wetenschappelijk talent en ik vind het erg goed dat dit nu ook meer in het nieuws komt om mensen te laten inzien dat onderzoek vaak erg toegepast is en we veel met bedrijven samenwerken.

Mogen wij u dan hartstikke bedanken voor uw tijd!? En natuurlijk bijzonder véél succes maandag 13 maart in het Britse Parlement!

